

Bokanmeldelse fra Bokavisen

Begynnelsen

De Fire og Han Som Gjør Galt Verre - Begynnelsen av Hans Fredrik Follestad
Begynnelsen er en fantastisk bok i ordets rette forstand. Når boken er ferdiglest bør man ikke ha Fortsettelse for langt unna, for denne historien gir mersmak.

Av Rita Bang Kyllingstad, 29. September 2007, kl. 0.13

Tittel: De Fire og Han Som Gjør Galt Verre - Begynnelsen

Forfatter: Hans Fredrik Follestad

Utgitt: 2003

Sider: 480

ISBN: 9788279170204

Forlag: Kolibri Forlag

De Fire og Han Som Gjør Galt Verre er henholdsvis en ilder som heter Bambo Fohrtwo, pandabjørnen Hutte Meg Tu, elgen Salt Ehfan, vaskebjørnen Pepper Bihf og en skilpadde som gjør alt verre, Jesper Shtadig. De lever et vanlig liv i en by i Norge som heter Pelsheim. De Fire er en typisk guttegjeng, opptatt av damer og moro. Han Som Gjør Galt Verre er ikke en av gjengen, men en felles fiende. Jesper er en ufordragelig rik, og skryter av 100% dametekke.

I Pelsheim lever de sine ganske hverdagslige liv. Det vil si, helt til de blir hentet til Nepal og himmeltempelet Ankh Mapur av dromene, for å kjempe på lysets side mot mørket. Det er ikke bare enkelt å hente kameratgjengen og Jesper, da mørkets øverste leder Lord Kor også er på jakt etter dem. Det viser seg at De Fire og Han Som Gjør Galt Verre er sentrale personer i krigen mot mørket i følge en gammel profeti.

Scenen som møter Inspektør Molling i Pelsheim sentrum etter at De Fire har blitt hentet til Ankh Mapur av Dromene, er mildt talt sjokkerende.

”Byens hjerte og stolthet lå i ruiner, og av de foreløpige vitneutsagnene hadde han mest lyst til å grine... to prester hadde blåst en dverg til himmels med laserstråler. Dvergen hadde selvfølgelig først drept en tredje prest med høner i rustning.” (s. 69)

Det hele virker svært uvirkelig, men inspektør Molling skal komme til bunns i dette. Dette blir ingen enkel oppgave, men inspektør Molling og kollegene hans går på med stort mot.

Idet De Fire blir hentet av dromene, kommer pandaen Hutte til å irritere sin råkrekke nabo Line Soltvedt ved å rasere gjerdet hennes. Huset til Line og hennes forfyllede mann blir like etter rasert av mørkets utsendte. Line er sikker på at det er Hutte som står bak, og sverger på å finne ham og skyte ham i fillebiter. Rustet med nok våpen til å starte en krig tar Line og Kit opp jakten på Hutte.

Vi følger Lines og Kits jakt på Hutte. På veien møter de en mann som skal bli en god støtte i jakten. Vi følger også inspektør Mollings jakt på Line og Kit og dromenes ferd fra Pelsheim

til Nepal. Dromene finner fort ut at det ikke er en lett oppgave å holde De Fire samlet og i trygghet. Særlig ikke når man tar med Han Som Gjør Galt Verre i regnestykket. Det viser seg at han gjør seg fortjent til navnet.

Disse historiene er alle godt fortalt, og fulle av spenning og humor. Vekslingen mellom dem holder spenningen oppe på en god måte. Boken er ikke kjedelig et sekund.

Dette er begynnelsen, og det får en til å lengte etter fortsettelsen. En bok spekket med reisesirkler, magi, nattbokser og månetau. Verdenen vi møter i denne boken har jeg ingen problemer med å godta. Det er en gjennomført historie, man sitter ikke og irriterer seg over logiske brister.

Spenningen daler aldri, man holdes oppe hele veien. Det skjer stadig noe nytt og overraskende.

Fortsettelsen

De Fire og Han Som Gjør Galt Verre - Fortsettelsen av Hans Fredrik Follestad
Fortsettelsen er en oppfølger som aldri skuffer. Like fantastisk som begynnelsen.

Av Rita Bang Kyllingstad, 30. Oktober 2007, kl. 22.30

Tittel: De Fire og Han Som Gjør Galt Verre - Fortsettelsen

Forfatter: Hans Fredrik Follestad

Utgitt: 2004

Sider: 368

ISBN: 9788279170174

Forlag: Kolibri Forlag

I fortsettelsen får De Fire begynt på magiundervisningene i tempelet Ankh Mapur. De har i begynnelsen allerede fått kjent litt på magien, men i fortsettelsen får de virkelig brynt seg. Han Som Gjør Galt Verre gjør akkurat det.

Inspektør Molling har ikke gitt opp jakten på Kit og Line Soltvedt. Med seg på laget får han denne gangen journalisten Ikes Stholeen i tillegg til Jensson, som har kommet helskinnet gjennom turen til Nepal. Molling og Jensson som for tiden er permittert fra politiet må denne gangen benytte litt utradisjonelle kilder og metoder for å oppnå det de ønsker. Nemlig å finne Line og Kit og sende dem tilbake til fengselet de rømte fra på mystisk vis.

Line har på sin side ikke gitt opp å ta knekken på Hutte. Hun har fått en god del drivstoff til sinnet sitt. Støttespilleren Josef Hellheimer er nå ikke bare en støtte men personlig engasjert i jakten til Line. Dette fører til store ødeleggelser.

Alliansen mellom Himmeltempelet, Månetempelet og Soltempelet begynner å slå sprekker. Er de sterke nok til å stå i mot mørket? Det virker som noen begynner å tvile på at lyset skal seire. De Fire må ut på flere reiser. Livet de nå lever ligner ikke stort på livet i Pelsheim.

Spenningen er like høy som i begynnelsen. Det skjer noe hele tiden, ikke en treg side. Et pluss er at det er med ekstra historier om De Fire fra før de ble hentet til å kjempe mot mørket. Det er også med hemmeligheter, skjulte fakta fra bøkene.

Både Begynnelsen og Fortsettelsen har et oversiktlig personregister. Der står det kort om alle som er med i bøkene. Dette er veldig greit hvis man skulle surre med navnene.

Forventningene til Slutten er store etter å ha lest Begynnelsen og Slutten. Hans Frederik Follestad skriver nå på slutten, og jeg må si jeg grugleder meg. Jeg gleder meg stort til å lese hvordan det går med våre venner fra Pelsheim i kampen mot mørket. Men jeg gruer meg til det er over og det ikke er noen nye bøker å lese om De Fire. For min del kunne dette godt vært en lang serie, men heldigvis kan bøkene leses flere ganger.

Bokanmeldelse fra Nettet av Erlend Bonderud:

"De fire og han som gjør galt verre"

En påbegynt triologi av Hans Frederik Follestad (f.1978), utgitt på Kolibri Forlag.

Triologien består av de tre beskrivende titulerte bøkene; "Begynnelsen" [2003], "Fortsettelsen" [2004] og den foreløpig uutgitte "slutten" [2006], og den ble behørlig belønnet med NorCon-prisen 2005, som går til årets beste norske scifi/fantasy-bok. Ålesunderen Hans Fredrik Follestad vant foran kjente navn som Jon Bing og Tor Åge Bringsværd.

Bøkene hopper elegant over unødvendige logiske forklaringer, og plasserer oss i en verden til forveksling lik vår egen, kun tillagt noen fiktive byer, magiske og normale. Det er et vellykket grep; som leser så tar man det magiske aspektet med samme selvfølgelighet som forfatteren. Det trengs ikke å debatteres, det bare er slik. :)

Bøkene er sjangeromveltende; vi går fra humoristiske betraktninger à la Terry Pratchett til Tolkiens og Harry Potters dueller med magi og sverd, eller i dette tilfellet, hønekøller, i løpet av et og samme avsnitt. Selv om den markedsføres som en ungdomsbok, burde ikke det stoppe noen aldersgrupper fra å lese den. Det kjederøykende, kåte og småbannende persongalleriet har menneskelige trekk alle kameratgjenger kan nikke gjenkjennende til.

Hovedpersonene er de fire vennene Salt Efaen, Pepper Bifh, Hutte Megtu og Bambo Fourtwo, personifisert gjennom de snakkende dyrene elg, grevling, panda og ilder henholdvis. På kjøpet trekkes også deres plageånd, skilpadden Jesper Stadig (forøvrig en arving til Turtle Wax-formuen) inn i saken. I deres lille fredlige by Pelsheim på Norges vestkyst har de planer om å dra på stranden for å sjekke damer. Dit kommer de aldri. Hutte kjører ved et uheldig raseriutbrudd over

stakittgjerdet til den hagefestfikserte og våpenfetishistiske Line Soltvedt, og med hennes tungt alkoholiserte mann ved sin side, starter pandajakten.

De andre møter på mørkemennene, utstyrt med blodtørstige stridshøner, som vil ta dem av dage da de er reinkarnasjonene av fire mektige magikere som døde da de ofret sine egne liv for å sperre den onde Lord Kor inne for over tusen år siden. Heldigvis kommer magikerenes elitesoldater, dromene, til unnsetning. Herifra lever historien sitt eget liv, og både forfatter og leser har nok med å bare henge med i svingene.

Etter at den første boken begynner litt urytmisk hvor forfatteren prøver å produsere morsomheter på løpende bånd, setter historien seg fort, og resten blir servert i en jevn blanding av humor og action. Man har kanskje ikke den samme bråatteren hele veien, men det finnes noe å smile av for absolutt alle.

Når bøkene litt senere byr på Himmel-, Måne- og Sol-tempel, alle med sine lettere sinnsforvirrende munker med spesielle magikrefter, sammen med den perfide tyskerrikmannen Josef Hellheimer og den argentiske taxisjåføren og hobbyraceren Arban Fandango.... Ja, da begynner ballet for fullt. Til alt overmål henger noen få norske politimenn med på lasset for å bringe de skyldige inn foran retten. Det er vel ingen løgn å si at det ikke er en enkel oppgave.

"Drittfugl visste ikke, for han var utstoppet. Dette var faktisk hans andre år som utstoppet. En gang var Drittfugl en livsglad falk i sin beste alder som fløy rundt og flørtet med duene, som falker gjerne gjør. Denne muntre livsførselen opphørte momentant da Drittfugl ble truffet av et rifleprosjektil og revet i to. Den direkte årsak til tragedien var det at doktor Kit Soltvedt en kald septemberkveld to år tidligere bestemte seg for å skyte mannen i månen. Med tre i promille er dette av betydelig vanskelighetsgrad. På grunn av sterk sidevind, to liter vodka og Drittfugl, slapp mannen i månen unna. Kit mente imidlertid at skylden i sin helhet kunne legges på Drittfugl. Derav navnet Drittfugl."

Det er kanskje å ta vel store ord i sin munn å si at dette er det norske svaret på Ringenes Herre, men man må være enig i at det er et iherdig forsøk. Uansett alder og tilnærming, så burde alle som ikke tar seg selv så seriøst kunne tilbringe noen hyggelige timer mens de leser disse bøkene.

For å understreke mine anbefalinger av disse bøkene; Egentlig kjøpte jeg dem for å gi dem bort i julepresang, men jeg begynte å bla i dem, og enden på visa var at jeg måtte kjøpe to til, slik at jeg kunne lese dem selv. Det er ytterst vanskelig å legge dem fra deg. Alle som liker fantasifulle bøker vil like disse. Punktum.

sms til forfatteren:

"Hei. Du er forfatteren av "de fire" bøkene ikke sant? Jeg ville bare si at jeg elsker de to første, og gleder meg til siste bok. Jeg begynte å lese begynnelsen etter jul i år, og før det hadde jeg bare lest en bok. Det var Hobbiten av Tolkien, og den brukte jeg to år på, dine bøker brukte jeg to måneder på! Og det er kjapt for en som ikke har vært så glad i bøker. Vil også si at jeg sliter med å velge favoritt bokserie. Valget står mellom de fire bøkene dine, og trilogien om aragon (arven trilogien). Jeg heller foreløpig mot de fire, men den siste av begge seriene har ikke kommet ut enda så vi får se. Du åpnet døren til litteraturens verden for meg. Takk! Og lykke til med slutten! Jeg Gleder meg! Hilsen Ole Henrik forresten. Sorry for lang melding, er bare veldig engasjert. Når kommer siste bok?"

Brev til Hans Frederik Follestad

Beate i 16-siderbrosjyren står det i midten med overskrift En gullgruve av en bok. La det brevet komme her.

Dansk bokanmeldelse: Kan en elg redde verden?

Forkromet fjeldfantasy i høyeste gear. **Bid märke i navnet – Follestad!**

Hans Henrik Follestad : De Fire og Ham Der Gør Galt Værre – Begyndelsen. Oversat fra norsk af Kenneth Krabat efter De Fire og Ham Som Gjør Galt Verre – Begynnelsen. Bazar, 471 sider, 299,95 kroner.

Af Steffen Larsen

[Send artikel](#)

[Print artikel](#)

I moderne fantasy gælder det om at hænge på uden spørgsmålstejn.

Gevaldige monstre og ukuelige tidshop! Det er bare i orden.

Så tag denne hér: Midt på torvet i Pelsheim, der ligger tæt ved Ålesund, sidder en vaskebjørn og en elg og venter på en panda og en ilder. De fire er mates, og søndagen skal bruges til at tjekke babes på stranden. Hovederne føles endnu lidt tunge efter nattens mange flasker, men humøret er højt. Vi er jo i Norge, og de fire venner ved endnu ikke, hvad der venter dem. Måske finder de heller aldrig ud af det?

Blues Brothers på nynorsk

Hjemme i Ålesund og omegn har Hans Frederik Follestad fået vældig succes med både første og anden del af trilogien om 'De Fire og Ham Der Gør Galt Værre'.

Sidstnævnte er skildpadden Jesper. Den stenrige arving til Turtle Vax-formuen. Det hele kan tyde på, at forfatteren er en rigtig Fjollestad. Bestemt! Men han er mere end det. Han er også Blues Brothers på nynorsk, han mestrer både tysk og russisk (næsten), der er magi for milliarder i de flotte optrin, og hver enkelt episode er drejet i dyb respekt for genrens faste rammer.

Hvem har også sagt, at en elg ikke kan være udvalgt til at frelse verden? Se selv efter i første bind af sagaen, der med ufattelig præcision blot hedder 'Begyndelsen' og er flot oversat til nudansk af Kenneth Krabat. Nævnt er ikke politikommissær Molling, der er skabsbøsse, eller Line Soltved, der forbinder våben med sex. Der er ikke tid, for nu skal hele selskabet til Nepal for at frelse verden og genoprette balancen og sådan noget.

Grin og grovkomik

De forskellige medvirkende fra vores del af verden er imidlertid mere optaget af at fange og bekriige hinanden, så hen over manges hoveder udspiller sig et vældigt opgør – dog kun i 'Begyndelsen' – imellem de gode og de onde kræfter. En hel del af fjolleriet er fulgt med til Himalaya, så selv om der kæmpes og dræbes på niveau med al anden fantasy, så kan forfatteren bedst lide at se det fra den muntre side, at lege med sjove ordvekslinger og sine hovedpersoners uforstand. Læseren klukker en hel del undervejs.

På ét punkt adskiller Follestad sig dog fra kollegerne i genren. Han bruger ikke klippehængere. Det er der slet ingen grund til. Det er bare »über und aus«, som den mystiske tyske 'eventyrer' Josef Hellheimer udtrykker det.

Det var de almindelige medvirkende. En tysker og en elg bl.a. Den anden halvdel af persongalleriet er magikere og dromer, mørkemænd og ørkenfolk. Det er helt efter opskriften, hvorledes oldgamle forudsigelser blander sig med skæbne og stærk magi. Det er aldrig helt klart, hverken for dyr eller mennesker (= læsere), hvad det hele egentlig handler om. Men ærlig talt! Det gør heller ikke så meget, for den spøjse fortælling flintrer af sted med grin og grovkomik på alle niveauer.

Man skulle tro, den var slut nu. Det er nok! Det er rigeligt! Men nej! De Fire & Co. har ca. 900 sider endnu til at skyde hovederne af hinanden, ingenting forstå og bage på ubagelige babes. De kunne godt gå hen og blive kult, disse pelsdyr! Men en filmatisering? Nej! Hvem skulle spille elg? Mads Mikkelsen?

Og hvem har egentlig fundet på, at verden skal reddes hele tiden? Har man nogensinde spurgt den?